Jílovský školák č. 3

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy **ročník I., únor 2009**

Ještě předtím než u nás napadl sníh, jsme mohli lyžovat v Chotouni. Stačilo, aby teploty klesly pod nulu a sjezdovka nedaleko Jílového nabídla svůj uměle zasněžovaný svah. SKIAREÁL CHOTOUŇ spustil provoz den před Silvestrem a skoro celý leden tu pak bylo od rána do večera živo. Doufejme, že počasí dopřeje, aby tu sníh vydržel co nejdéle. Fotografii pana Víta Chlumeckého jsme si vybrali z archivu skiareálu.

CO SE DĚJE VE ŠKOLE

✦ LEDEN ve škole byl nabitý - konec pololetí přinesl hodně práce, konzultace a třídní schůzky, testy Kalibro, Den otevřených dveří před zápisem do 1. tříd.

✦ ÚNOR začal zápisem nových prvňáků, čeká nás fotografování deváťáků na ročenky, lyžařský výcvik, karneval a masoustní průvod.

✦ BŘEZEN nám chystá jarní prázdniny, ples školy, ale také třeba soutěž o nejkrásnější kraslici, a volejbalovou soutěž 2. st.

SNÍH NAPADL, ALE SNĚHULIÁDA SE NEKONALA

Hned v první školní den po vánočních prázdninách napadla spousta sněhu. Autobusy nabíraly zpoždění, silnice klouzaly a děti se snažily koulovat. Problém byl jen v tom, že se sníh ani trochu nelepil. Byl to jenom takový prášek, který v ruce tál. A tak nám holkám kluci aspoň sypali sníh do kapucí.

Hned v úterý 6. ledna nám paní učitelka oznámila, že se na čtvrtek vyhlašuje sněhuliáda. Všichni jsme byli nadšení a už o polední přestávce se v okolí školy strhla malá koulovačka. Byli jsme poučeni o nebezpečí koulování, to ano, od malých kuliček ale stejně nakonec vznikla zuřivá válka. *Pokračování na str. 2*

TĚŠÍME SE NA BUDOUCÍ PRVŇÁČKY

Jako každým rokem pozvala i letos naše škola budoucí školáky k zápisu do 1. tříd. Tentokrát se koná v pátek 6. února 2009. Od půl druhé přicházejí malé děti se svými rodiči do ZŠ v Komenského ulici, aby se setkaly a seznámily se svými budoucími učitelkami.

Budoucí školáčci mají při zápisu za úkol zazpívat písničku nebo přednést básničku, poznávat barvy, zvířata, mohou se zkusit i podepsat, počítat do deseti... Každý co umí. Učitelé totiž potřebují poznat, jestli je dítě na školu připravené.

Když jsem byla u zápisu já, zdálo se mi, že to je docela zábava, ale zpočátku jsem se přece jen taky trochu bála, stejně jako všechny ostatní děti. A tak si i letošní předškoláci určitě zaslouží za statečnost malou odměnu, kterou ve škole dostanou. Přeji budoucím prvňáčkům, aby se k zápisu nebáli a aby se do školy těšili. Měli by být stateční, vždyť už z nich přece budou naši spolužáci! **Dominika Rybářová**

SNÍH NAPADL, ALE SNĚHULIÁDA SE NEKONALA

Protože se ale sníh nelepil, házeli jsme po sobě ten bílý prášek, takže to vůbec nebolelo, bylo to jenom studené. Měli jsme sice všichni do jednoho promrzlé ruce, ale sníh jsme si užili.

Už ve středu jsme se všichni těšili na čtvrtek, protože po velké přestávce měla být sněhuliáda. Jenže paní učitelka nás šokovala zprávou, že se sněhuliáda kvůli tomu sypkému sněhu, který nedržel pohromadě, odkládá o týden později. Ani po týdnu nebylo ale lepší počasí. Sníh se sypal jako prášek, stavět z něj nešlo.

Řekli jsme si tedy, že dokud sníh neroztaje, budeme se koulovat před školou a sáňkovat na kopci „u lavičky". I když je to přece jen trochu nebezpečné, uznejte, že k zimě to patří...

Zuzka Průchová

Sněhu si v lednu užívaly i děti se školní družinou. Foto: archiv ZŠ

ČÁRY MÁRY, AŤ JE TU SNÍH!

Minulý rok nebyl u nás v Jílovém skoro žádný sníh a já jsem z toho byla smutná. Každý den jsem pilně sledovala předpovědi a vždycky jsem slyšela, že padá v Krkonoších nebo jinde v horách. Koukala jsem na internet, abych se dozvěděla, kdy, kde a jak dlouho bude sněžit. Když jsem našla, že by se měl i u nás objevit sníh, skoro vždycky to byla jen malá přeháňka. Na konci února jsem bohužel zjistila, že už žádný sníh nebude.

Letos mám tedy radost. Hned po Novém roce sníh napadl a protože mrzlo, vydržel docela dlouho. Radovali jsme se všichni. Kromě koulování a bruslení si zatím pořád užíváme na umělé sjezdovce v Chotouni, kde bývá sníh i když nechumelí. **Michalea Hozmanová**

ZPRÁVY

- Od konce minulého roku máme na naší škole dalšího pana učitele. Jmenuje se Standa Vlasák, má holky na tělesnou výchovu a kroužek anglické konverzace. Myslím, že je dobrým a zábavným vyučujícím a že učit ho velmi baví. A tak mu přejeme, aby se mu u nás líbilo. (ali)
- Paní učitelka T. Křečková, která ještě před Vánocemi učila 3. A, je nyní na mateřské dovolené. Její místo zastoupila paní učitelka tělesné výchovy děvčat na 2. stupni L. Hrdličková. Na tělocvik mají teď dívky pana učitele Vlasáka. (dory)
- V pátek 23. ledna se v naší ZŠ konal Den otevřených dveří. Každoročně navštěvují školu hlavně rodiče budoucích prvňáků, které zajímá, jak to u nás chodí. (r)

POLOLETÍ JE TADY

Snad nikdo ze žáků se netěšil na pololetní písemky. Ty otravné zkoušky, ze kterých máme všichni hrozný strach, když jsme se na ně neučili! Tyhle chvilky nepatří ani mezi mé oblíbené a jsem ráda, když je to už konečně za mnou. Uvidíme, jaká budou vysvědčení. (ryš)

Všechny děti se radují, když napadne sníh. Foto: archiv

Vzkaz pro budoucí spolužáky

Ahoj budoucí prvňáčci !
Jak se těšíte do školy? Já, když jsem byla malá jako vy, jsem se moc těšila, ale zároveň jsem se i moc bála. Proto vám chci po vašich rodičích vzkázat, že není čeho se bát. Zato se můžete těšit na hodné učitele, družinářky, na naši paní ředitelku i na kuchařky, které vám u nás ve škole uvaří dobré obědy. Máme hezké třídy, skoro každý měsíc nějaký den bez učení, to když se koná třeba Den Země, Dětský den, různé soutěže nebo divadlo. V zimě někdy bobujeme a sáňkujeme, na jaře pro nás pořádají školu v přírodě, která trvá většinou celý týden.
Až se naučíte číst, můžete si přečíst i naše školní noviny Jílovský školák. A kdybyste si troufali nakreslit hezký obrázek do našich novin, nic vám v tom nebrání!

Aneta Cihlářová

PROJEKT EKOŠKOLA POKRAČUJE

Učíme se, jak správně třídit odpad: papír - modrá, sklo - zelená, plasty - žlutá, nebezpečný odpad - červená. Tyto tři základní barvy by měl znát opravdu každý pro ochranu naší přírody.

V projektu EKOŠKOLA máme v každé třídě vytvořené EKOhlídky, které se scházejí na pravidelných schůzkách. U nás v 5. A zastupuje EKOhlídku Filip Rabiňák a Anna Romanová.

Anna Romanová

„PŘESPOLÁCI", SEZNAMTE SE S NAŠÍM MĚSTEM!

Město Jílové u Prahy, kde bydlím a kde chodím do školy, má mnoho památek a je ve Středočeském kraji docela známé. Pro ty, kteří ho moc neznají, nabízím trošku praktických informací.

Kdo se chce dozvědět o historii našeho města, může si zajít do Regionálního muzea na náměstí.

V Jílovém jsou dvě školky i školy. Obě mateřské školy vede paní ředitelka Jitka Dupalová. Obě jsou určitě fajn, ale já jsem chodila do školky nad pilou, takže znám jenom tu. Co se týká škol, ZŠMŠ nad lékárnou je spíš škola hravější, říká se jí škola hrou. U nás v ZŠ Komenského, kde je teď ředitelkou Květa Trčková, to je ale jako ve správné škole, kde se sedí v lavicích, hlásíme se a máme jiný školní řád.

Když jsme u škol, patří k nim samozřejmě i sport, takže bych neměla zapomenout na náš krásný školní sportovní areál s několika hřišti.

V Jílovém je také velké fotbalové sportoviště. Vedle normálního hřiště tam je i „umělka", která je navíc osvícená, takže i po setmění se tu může hrát.

V našem městě je také dost restaurací. Kdo si potrpí na klasická česká jídla, můžu doporučit hospodu U Dušků. Ti, co mají radši specialitky, by si měli zajít třeba do restaurace Florian.

A také musím upozornit na lyžařskou sjezdovku v Chotouni, kousek od Jílového.

Dokončení na str. 8

NA CO SE MOHOU NOVÍ ŽÁČCI NAŠÍ ŠKOLY TĚŠIT

PRVŇÁCI SE ŠKOLY NEMUSÍ BÁT

U nás ve škole praktikujeme od minulého školního roku tzv. patronství. Získalo si úspěch a spokojenost jak starších žáků, tak prvňáků a také jejich rodičů. Patronství slouží našim nejmladším spolužákům k tomu, aby se seznámili se staršími dětmi a také aby si zvykli na každodenní docházku mezi ně. Každý „deváťák" dostane na starost malého prvňáka. Tím pádem se o něj musí zajímat, starat a povídat si s ním, stanou se kamarády. Já mezi patrony patřím také a můžu říci, že mi ta starost vůbec nevadí.

Prvňák se se svým patronem seznámí už první den školy, to je v září po prázdninách. Velký deváťák mu daruje nějakou maličkost jako dárek a odvede ho do třídy, kde se s ním víc seznámí. Samozřejmě, že některé velké děti, hlavně kluky, chození za svěřenci za nějaký čas omrzí, ale přesto se s nimi musíme pravidelně stýkat. Jaký je náš úkol? Vyrábíme prvňáčkům např. různé pomůcky pro usnadnění učení ve škole. Nedávno jsme vystřihovali oblečky na papírové holky a kluky, protože prvňáci se zrovna učili, jak se oblékat do společnosti, na vycházku atd.

Podle mne se patronát velice líbí také rodičům. Pomáhá dětem zvykat si na spolupráci s ostatními. Tolik se pak nestydí a nebojí se prvních dnů ve škole.

Já mám ty své dvě holčičky moc ráda a také za nimi ráda chodím, i když na ně někdy nemám zrovna moc času. **Žaneta Rybářová**

Příprava na karneval - malují nejstarší kluci z družiny *Foto: archiv ZŠ*

Tak toto jsou patroni a jejich prvňáci při zahájení nového školního roku 2008/2009. *Foto: archiv ZŠ*

PO VYUČOVÁNÍ HURÁ DO DRUŽINY!

Pro mladší žáky naší školy je k dispozici školní družina. Pro prvňáčky je tu 1. oddělení, které vede Hana Čiberová, druháky ve 2. oddělení má na starost Lucie Havelková a pro 3., 4. a 5. třídy máme 3. oddělení s vedoucí Kateřinou Kahounovou. V družině děti vyrábějí různé věci, např. vánoční či velikonoční ozdoby, výrobky pro výzdobu tříd nebo jen tak něco pro radost. Také chodí na procházky, na dětské hřiště nebo na školní zahradu. Každoročně prožijí děti v družině Halloween, Skřítkování, karneval...

Barbara Kahounová

VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ SE POŘÁD DĚJE NĚCO ZAJÍMAVÉHO

Podle mého názoru je družina velmi dobrá věc a dětem se tam moc líbí. Slouží žákům od první do páté třídy, kteří tu čekají na rodiče nebo je prostě baví si hrát a povídat si s ostatními spolužáky. Já jsem jako malá do družiny taky chodila a moc mě to tam bavilo. Děly se tam zajímavé akce, hráli jsme hry, měli spoustu omalovánek, pastelek a také všelijaké hračky. Navíc se tu o děti starají moc hodné paní družinářky. Chodili jsme s nimi na procházky do lesa, soutěžili, vyráběli jsme různé věci, malovali.

Činnost v družině vlastně slouží k rozvíjení fantazie a také zručnosti dětí. Znám spolužáky z nižších ročníků a moc dobře vím, že se většina z nich moc těší, že se tu sejdou s kamarády a budou si společně hrát.

Určitě se družina zalíbí i rodičům, kteří dlouho pracují a nevědí, kde jinde by děti v jejich nepřítomnosti trávily čas.

Budoucím prvňákům vzkazuji, aby neměli strach, že v družině nikoho neznají. Paní družinářky je určitě zařadí do kolektivu mezi ostatní a druhý den už budou nedočkaví, až skončí vyučování. **Žaneta Rybářová**

U mléčných automatů bývají často fronty, kritizuje Marek Pešek na straně 6. *Foto: archiv ZŠ*

Co děláme o přestávce

Co děláme o přestávce?
Hrajeme si na hlodavce
Hlody, hlody do svačiny
nacpeme se vitamíny...
Co děláme po přestávce?

Hrajeme si na zvědavce.
Zvěda, zvěda, zvědavý,
čtení, psaní, počítání
nacpeme si do hlavy.

Rýmy J. Nohavici vybrala Zuzka Průchová

NAŠE ŠKOLA JE MOC PĚKNÁ, ALE CHYBÍ TU AUTOMAT NA UČENÍ

Ve škole máme tři automaty. V jednom se prodávají moc dobré sušenky a bonbony. Hodně dětí z prvního i druhého stupně si je kupuje, já někdy taky. Jenže když je někdo jí často, určitě to není dobré, dokonce ani zdravé.

Druhý automat je na horké i chlazené nápoje. Dá se tam koupit horká čokoláda, kapučíno, pomerančový džus a další. Za jeden nápoj tu neutratíte víc než 5 Kč, ale popravdě řečeno, já bych si víc přála, abychom místo tohoto automatu měli spíše automat na pití, jako je třeba voda, cappy, fanta, sprite... Jenže úplně nejlepší by byl kontejner na vodu.

Nejpopulárnější je třetí automat - na mléčné výrobky: mléko a jogurty. Ten není na peníze, ale na kartičku. Zaplatíte 105 Kč a máte na ní 14 kusů toho, co si vyberete. Vložíte kartu do automatu (každé mléko nebo jogurt má svoje číslo), zvolíte, jaký jogurt nebo mléko chcete, a z přístroje vypadne, co si přejete.

Já bych ovšem ve škole přivítala automat na učení.

Pokračování na str. 6

KAŽDÝ MÁ Z NĚČEHO STRACH. ČEHO SE BOJÍTE VY?

Vyprávět si o strachu nás napadlo už před Vánocemi. Začalo to Halloweenem, Mikulášem s čerty a skončilo tajemným Ježíškem. Protože se nám příspěvky nevešly do vánočního vydání Jílovského školáka, slíbili jsme si vrátit se k nim v čísle 3.

VŠICHNI SE NĚČEHO BOJÍME - JÁ TMY

Každý z nás se něčeho nebo někoho bojí. Třeba pavouků, duchů nebo jiných strašidel. Já se bojím tmy!

Dokud jsem byla malá, měla jsem pokoj společný se sestrami, to bylo dobré. Jenže teď jsem už velká, a tak jsem dostala vlastní pokojíček. Nejdřív jsem se radovala. Když ale přišel večer, začala jsem se bát a zdálo se mi, že se strachy snad zblázním. Po té noci mamka usoudila, že to není dobře a že se tedy můžu rozhodnout, jestli chci nocovat sama.

A co byste řekli!? Samozřejmě, že jsem se bála a nechtěla. Ale pořád jsem se připravovala, že to znovu zkusím. Ráno jsem si slíbila s pevným rozhodnutím, že to zvládnu, že strach překonám! Když se blížil večer, už jsem ale myslela na spaní. Bylo poledne, odpoledne, světlo se ztrácelo a blížila se tma. Já seděla u okna a přála si, aby se nikdy nesetmělo.

A toho se prostě nezbavím. Od té první noci jsem už ve svém pokoji nespala a mohl by mě kdokoliv přemlouvat, jsem zatím neoblomná!

Kamila

Některé obrázky na těchto stránkách kreslily děti ze školní družiny.

MÁME STRACH I ZE ŠPATNÝCH ZNÁMEK

Já se bojím tmy, poznámek, trojek, čtyřek a pětek. Když jsem byla malá, bála jsem se taky čertů, strašidel a různých jiných potvor.

Teď mám navíc strach z nemocí a třeba z nějakých úrazů a zlomenin. Neměla jsem nikdy angínu, zlomenou ruku nebo nohu, neměla jsem žloutenku, a proto se toho asi bojím.

Anička

BOJÍME SE PAVOUKŮ A JINÝCH POTVOR

Já se bojím pavouků a dalších různých zvířat. Ale pavouci jsou nejhorší. Bojím se jich od doby, kdy jsme byli na chatě a tam v lesíku se to stalo. Něco mě začalo šimrat. Nejdřív jsem se ošívala a najednou jsem zjistila, že mám pavouka ve vlasech. Začala jsem hrozně ječet, až přiběhla mamka, aby zjistila, co se děje, a smetla mi ho z hlavy. Nic se nestalo, ale od té doby mám z pavouků a různých jiných brouků hrůzu.

Bětka

NECHÁPU, PROČ SE TAK BOJÍM OČKOVÁNÍ

Z čeho mám strach? To se dá dost těžko napsat. Já se bojím hodně věcí - třeba pavouků nebo taky například války. Snad nejvíc se ale bojím očkování. Ono to sice nebolí, jenže já mám strach, že to někdy bolet bude.

Nejvíc mě straší očkování proti TBC. Všichni totiž tvrdí, že to je hodně nepříjemné a já vlastně ani nevím, ve které třídě mě to čeká. Zrovna nedávno jsem byla na očkování proti žloutence a vůbec to nic nebylo. Takže pořád nechápu, z čeho mám vlastně takový hrozný strach.

Aneta

Ten netvor na obrázku možná vypadá jako nějaký sněžný ještěr. Ale nelekejte se! Je to samorost, který nějaký šikovný šprýmař v lese nedaleko Těptína dotvořil, aby potěšil, nebo možná i postrašil kolemjdoucí. Foto: archiv

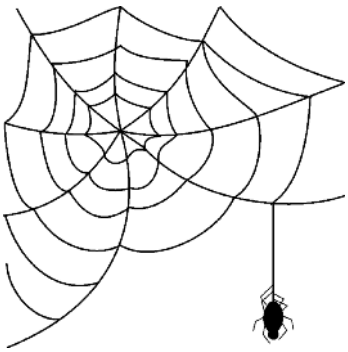

NECHCI, ABY SE MAMINKA ZLOBILA

Já se hodně bojím čertů, i když Mikuláš a čerti, co přišli před Vánocemi k nám do školy, byli hodní. Strach mám taky z očkování, ale nejhorší jsou pro mne pavouci. Taky se bojím nepořádku v pokoji, aby se na mne kvůli němu máma nezlobila.

Terezka

NEJLEPŠÍ BY BYLO NIČEHO SE NEBÁT, KAŽDÝ STRACH JE NEPŘÍJEMNÝ

Bojím se spousty věcí. Třeba i takových, že ve škole nezvládnu písemku nebo že na něco důležitého zapomenu. To jsou takové obyčejné a normální obavy.

Pak jsou i jiné strachy - jako třeba to, že se bojím tmy. Ne že bych ve tmě nevydržela, ale spíš se například bojím jít potmě do lesa nebo na hřbitov. Na hřbitov a ještě k tomu sama, to bych snad nikdy nedokázala! Ale tma není to jediné, z čeho mám strach. V noci mě někdy děsí podivné zvuky. I když vím že to třeba praská nábytek, prostě z toho mám takový divný pocit. Večer se radši nikdy nekoukám na horory, protože bych pak strachy nemohla usnout.

Taky mě znepokojuje měsíc v úplňku. Bývá takový magický a na mne působí hodně strašidelně.

Je toho ale ještě spousta, čeho se bojím. Třeba pavouků a hadů. Pavouci jsou takoví ošklivi, prostě se mi nelíbí. A hadů se bojím hlavně proto, že jsou slizcí a taky někteří jedovatí.

Každý strach je nepříjemný a já nevím, jestli ho někdy překonám. Doufám, že ano, bylo by nejlepší ničeho se nebát. Jenže moc nevěřím, že všechny mé strachy zmizí. Snad až budu dospělá.

Dominika

KAŽDÝ MÁ Z NĚČEHO STRACH. ČEHO SE BOJÍTE VY?

BÁT SE NENÍ ŽÁDNÁ OSTUDA. DŮLEŽITÉ JE UMĚT SI SVŮJ STRACH PŘIZNAT

Já se asi nejvíc bojím duchů a nadpřirozených bytostí. Nevím vlastně proč, ale když například vidím v časopise nějaký článek se strašidelným námětem, radši ho přeskočím a nikdy ho nečtu. Mám z těchhle věcí prostě hrůzu.

Ještě nikdy se mi sice nestalo, že bych viděla ducha nebo něco podobného, přesto je pro mne všechno tajemné strašidelné. Když vidím opuštěný dům, radši přidám do kroku, abych náhodou něco podezřelého nezahlédla nebo neslyšela.

Taky se bojím neznámých lidí. Jsem tak trochu stydlivá. Když přijdu do nějaké party, je pro mne těžké seznámit se. Kdo mě zná, možná by to do mne neřekl, ale je to tak.

Nějaké obavy a strachy v sobě nosí každý člověk, jen je možná málokdo umí přiznat.

Žaneta

ZE STRACHU LIDI NĚKDY TAKY LŽOU

Když kluk rozbil máminu nejmilejší vázu a bojí se přiznat, svede to možná na někoho jiného. Když žák zatají, že dostal špatnou známku, protože nenapsal úkol, je to taky ze strachu.

Někteří lidi lžou proto, že se bojí říci pravdu, jiní ale lžou jen tak, aby na sebe upoutali pozornost.

Pamatujte, že lež má krátké nohy!

Majda

BÁT SE BUDOUCNOSTI JE DOCELA ZBYTEČNÉ

Já mam největší strach z budoucnosti. Z toho, že neudělám zkoušky, nebudu se dobře učit, nenajdu dobrou práci a tak. Ale je to asi zbytečné, protože si myslím, že to zvládnu. Možná ne na výbornou, ale zvládnu. Jinak snad strach nemám. Trochu se jen štítím hmyzu a hadů, ale jinak se vlastně už ničeho nebojím.

Alina

BOJÍ SE I DOSPĚLÍ

Já si myslím, že každý se někdy bojí. Bojí se i dospělí lidé a samozřejmě tedy i děti.

Já se bojím špatné známky a nebo když mám ošklivý sen. A taky mám strach z pavouků. Vlastně ani nevím proč, snad že mají tolik nožiček.

Když jsem byla malá, bála jsem se čertů, že mě odnesou do pekla. A taky jsem měla strach z duchů pod postelí, i když tam nikdy žádní nebyli. V noci jsem se bála kočky, možná proto, že jí svítí oči. Ale té se někdy leknu i teď.

Bára

Někteří lidé a hlavně děti se bojí psů, zvlášť těch velkých. Jiní lidé si psy pořizují jako hlídače, aby se nemuseli bát třeba o svůj majetek. Oba hlídači na obrázku vypadají sice mírumilovně, ale kdo ví... Foto: Filip Rabiňák

NECHCEME VÁS STRAŠIT, PŘESTO NABÍZÍME HOROR

NEBEZPEČNÝ BLÁZEN

Byla jedna rodina, která měla psa. V rodině žili maminka, tatínek a jejich dcera Áda. Áda měla svého psa moc ráda. Aby se v noci nebála, byla zvyklá spustit si vždycky ruku z postele a její psík, který pod postelí spal, jí ruku olízl. Ona se uklidnila a opět usnula.

Adini rodiče museli jednou odjet na služební cestu a Áda zůstala doma sama. Toho dne utekl z místního blázince hodně nebezpečný blázen.

Pomalu se přiblížil večer a po večeru přišla noc. Áda dobře zamkla dveře, všude zhasla a vypnula všechny spotřebiče. V noci ji ale probudil zvláštní zvuk, který neznala. Začala se bát, a tak spustila ruku z postele, kde jí její psík opět ruku olízl. Po chvíli ten zvuk zaslechla znovu. Prošla celý byt, ale nic neobvyklého neobjevila. Zdálo se jí, že zvuk vychází z koupelny. Otevřela dveře a nad vanou uviděla něco hrůzostrašného! Visel tam její milovaný psík! Z něho kapala krev, která vydávala ten děsivý zvuk.

U psíka visela následující cedulka: PSI NEJÍM, ALE LÍŽU RUCE POD POSTELÍ!

Anča Romanová

Někteří lidé mají pro strach uděláno. Vyhledávají nebezpečné situace, kdy může jít i o život. Mezi ně patří i tzv. adrenalinoví sportovci.

MĚLI BYCHOM ROZEZNAT, KDY JE STRACH NA MÍSTĚ

Jsou situace, kdy se člověk bojí oprávněně, protože jemu nebo někomu blízkému hrozí skutečné nebezpečí. Pro tyto případy by každý měl vědět, kam se obrátit:

tel. č. 155 - záchranka
150 - hasiči
158 - Policie ČR
156 - městská policie
800 155 155 - linka bezpečí

Stačí ale zapamatovat si č. 112. Z toho vás v případě nouze přesměrují na to správné místo.

VZKAZ BUDOUCÍM PRVŇÁKŮM: NAŠE ŠKOLA JE FAJN!

Naše škola je fajn, ale stejně k ní mám i některé výhrady.
Třeba automaty, o kterých píše Míša: jsem rád, že je máme, ale rád bych ještě něco zlepšil. Nelíbí se mi velké fronty u automatů na mlíčka a na jogurty. Vím, že jsou nevyhnutelné a že udělat jeden automat na mléko a druhý na jogurty by bylo finančně náročné. Také bych zmínil vyhrazenou dobu k možnosti jít si pro mléko. V nevýhodě je hlavně 2. patro prvního stupně, když musí čekat podle rozpisu tři hodiny, abychom se všichni vystřídali.
Další připomínku mám k novému kontejneru na vysloužilé elektro, protože je podle mne moc malý.
Jinak ale vzkazuji všem novým prvňáčkům, aby se do školy těšili, protože u nás máme moc hodné paní učitelky i pány učitele a je tu dobře.

Marek Pešek

...CHYBÍ TU AUTOMAT NA UČENÍ

Pokračování ze str. 3

To by se na něm například zmáčklo tlačítko „český jazyk“ a žák by z češtiny už všechno věděl. U tohoto automatu bych nakupovala často. I když vlastně podobný automat je už počítač. Na něm se dá taky najít spousta zajímavých věcí.
Určitě by se mi ale líbil automat na ovoce a zeleninu. Něco podobného jako jsou váhy na ovoce v supermarketech. Vybrala bych obrázek s ovocem a vypadla by třeba jahoda. A mohla bych si koupit, na co bych měla zrovna chuť - jablíčko, banán, meloun... Myslím, že v budoucnosti takový automat určitě někdo vymyslí. A bude tam pro nás vždy čerstvé ovoce a zelenina.

Michaela Hozmanová, 5. A

Občas k nám přijdou do tříd také maminky prvňáků a druháků. Společně s dětmi a učitelkami pracují v takzvaných skupinkách, aby se dozvěděly, co a jak ve škole vlastně děláme. Snímek: archiv ZŠ

KDO TO JE „ŠPRT“A JAK VYPADÁ?

Já si myslím, že to má být urážka pro žáka, který se dobře učí, a ten dotyčný, co mu tak říká, mu závidí. Kdyby mně někdo řekl, že jsem šprt, tak si z toho nic nedělám. Ten, kdo mě chce „šprtem“ urazit, je nejspíš líný a nechce se učit, a proto mi závidí nebo si ze mne dělá legraci.
Ptala jsem se některých spolužáků z naší třídy 7. A:

Jak podle tebe vypadá šprt? A co kdyby ti někdo řekl, že jsi šprt?

✿ **Veronika Tintěrová:** Člověk, který se pořád učí, protože si myslí, že to neumí a nemá čas na kamarády. Kdyby mi někdo řekl, že jsem šprt, byla by to urážka, protože se doma moc neučím.
✿ **Anička Maršálová:** Je to člověk, který bere učivo jako zábavu a věnuje tomu veškerý volný čas.
✿ **Žákyně, která nechce být jmenovaná:** Jsou slušně oblečeni, pořád leží ve knížkách, a proto dostávají dobré známky. Mluví spisovně a nepoužívají sprosté výrazy.
✿ **Eliška Kotková:** Pořád se učí, nemá moc kamarádů, protože má pořád chytrý řeči a není ani moc kamarádský.
✿ **Dana Fourová:** Je to člověk, který se rád učí a má výborné známky. Kdyby mi někdo řekl, že jsem šprt, nevadilo by mi to, protože se učím docela dobře.

***Anketu připravila* Alina Malysh**

TAKY UŽ JSTE NĚCO VE ŠKOLE ZTRATILI? HLEDEJTE VE ZTRÁTÁCH A NÁLEZECH!

Jestli jste někdy něco v naší škole ztratili, asi jste to zase brzy našli, protože u nás fungují „ZTRÁTY A NÁLEZY“. To je místo u vrátnice ZŠ, kam se odevzdávají různé věci, které se po škole najdou.
A tak tam vidíte někde zapomenuté tepláky, přezůvky, trička, ale taky peněženky a klíče a nejspíš i jiné další věci...
Co by se na toto místo dávat nemělo? Určitě některé drahé předměty jako jsou například mobily, ale také třeba zapomenuté žákovské knížky. Ty se odevzdávají v ředitelně.

Barbara Kahounová

Když má malý školák takhle plné ruce, není divu, že sem tam něco ztratí. Foto: archiv ZŠ

UČIT SE CIZÍM JAZYKŮM NENÍ ŽÁDNÁ ZÁBAVA, ALE NUDA TAKY NE

Jazyky jsou v této době velmi potřebné nejen pro mladé, ale i pro všechny ostatní. Lidé často jezdí do zahraničí, kde se potřebují domluvit a nebo musí umět jazyky kvůli svému povolání.
Ve škole bohužel nepatří jazyky mezi nejoblíbenější předměty. Spíš naopak. Žáky nebaví učit se slovíčka a vůbec nechápou, proč jich musí umět tolik. Vždyť pro normální domluvu stačí pár vět!?! Ale málokdo si uvědomuje, jaké je to vlastně štěstí, že máme možnost učit se jazyky už na základní škole. Vždyť spousta starších lidí za svůj dosavadní život takové štěstí neměla.
I když se nám to teď zdá možná zbytečné, je přece strašně důležité umět jazyky pro budoucí život. Už jako malé děti jsme se někteří z nás v mateřské školce seznamovali s angličtinou. Potom jsme se ji začali učit ve třetí nebo čtvrté třídě.
Já už dělám angličtinu čtvrtým rokem a myslím, že je to znát. Asi bych se už i trochu domluvila někde v zahraničí. Také jsem se dva roky učila francouzštinu.
Učit se jazykům není žádná velká zábava, ale nuda to taky rozhodně není. Zkuste si v tom najít něco pozitivního!

Dominika Rybářová

PŘÍRODOVĚDCI ze 2. B

Při hodině prvouky dostali druháci za úkol vyhledat v encyklopedii poznatky o zvířatech. Pochvalu od paní učitelky Vendulky Zahálkové si zasloužily tyto práce:

LIŠKA

Liška žije v lese v noře. Loví v noci hlavně hraboše a myši. Chytí-li se do pasti, dělá, že je mrtvá. Je-li pak vysvobozena, rychle uteče.

Eliška Ročárková

VEVERKA

Veverka staví hnízda v dutinách stromů. Živí se ovocem, klíčky, květy, semeny. Má dobrý čich, silné a ostré drápky. Je mrštná jako opička.

Kačka Šejbová

JEZEVEC

Žije v Evropě a Severní Americe. Obývá rozsáhlé nory budované po mnoho generací. Za potravou vychází v noci. Živí se skoro vším: žížalami, drobnými živočichy, trávou a plody. Nemá přirozené nepřátele. V zimě jezevci upadají do polospánku. Přezimují v doupěti vystlaném kapradím.

Marek Číp

SOVA

Sova je noční pták. Loví v noci drobné savce a ve dne odpočívá. Hnízdí ve skalách a dutinách stromů. Sovy jsou chráněné.

Lucie Geblerová

MÁTE TAKY RÁDI ZVÍŘATA?

MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZVÍŘE JE ŽIRAFA. Nevím sice, proč se mi tak líbí, ale je nádherná.

Když v ZOO vidím, jak se žirafy pohybují ve výběhu, je to úchvatný pohled. Musím podotknout, že žirafa je nejvyšší zvíře na světě, ale to jí rozhodně na krase neubírá!

Zuzka Průchová

JÁ MÁM MOC RÁDA ŽABKY. Líbí se mi od té doby, kdy jsme šli s tátou na výlet kolem jednoho jezírka. Z pulců se tam právě vylíhli malinké roztomilé žabky. Byly tak malé a hezké, že jsem si je zamilovala.

Alžběta Varyšová

MEZI MÁ OBLÍBENÁ ZVÍŘÁTKA PATŘÍ HLAVNĚ KOČIČKY, ale taky třeba zakrslý králík.

Když jsme si kdysi chtěli domů pořídit zvířátko, zvolili jsme kočičku. Ta první, to byl vlastně kocour. Byl černý a na bříšku byl zvláštně zbarven do oranžova. Protože nám pošel, místo něho teď máme nové koťátko. Je moc roztomilé, ale také pěkně zlobivé a roztržité. Ptáte se, proč jsme se rozhodli zrovna pro kočku? Odpověd je jednoduchá: kočka má ráda klid, takže když já jsem ve škole a rodiče v práci, vůbec jí nevadí, že je sama doma. Výhoda je také, že ji nemusíte chodit venčit, protože kočka domácí nepotřebuje nutně chodit ven, i když se občas taky ráda proběhne. A tak stačí pustit ji na zahradu a máte po starosti.

Aneta Cihlářová

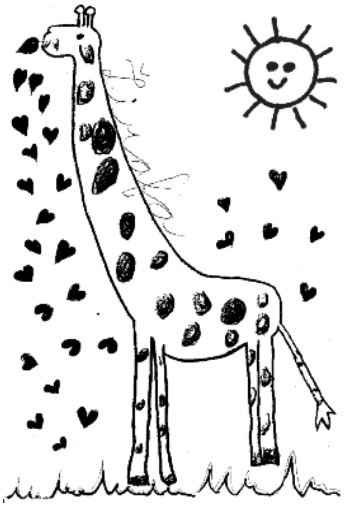

MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZVÍŘE JE FRETKA. Já mám fretku doma, je to můj mazel. Má krásné černé oči a jmenuje se Nela. Její kožíšek je nádherně hebký a když spí, je stočená do klubka.

Je to pozoruhodné zvíře. Naučili jsme ji jíst kiri sýr, piškoty, ale i syrové maso a jogurty. Syrové maso má tak ráda, že panáčkuje a píská. Je to miláček celé naší rodiny.

Majda Odjožna

PEPÍČKOVY ŠKOLNÍ VTIPY

✦ ***Pepíček přišel pozdě do školy. „Mně se totiž zdálo o fotbalovém zápase," vymlouvá se. „Ale to nevysvětluje, proč ses opozdil," říká učitelka. „Ono to bylo totiž nerozhodně, tak jsem musel počkat na druhý poločas," vymýšlí si Pepíček.***

✦ ***Přijde Pepíček do školy s brekem. Paní učitelka se ptá, co se stalo. „Umřel mi včera dědeček," vzlyká Pepíček. „To mě mrzí," utěšuje ho mile paní učitelka, „to se stává často, že nám časem někdo odejde." Pepíček se ještě víc rozesmutní a ptá se: „A kdo za mne teď bude dělat domácí úkoly?"***

Vybrala Kamila Rybářová

LUŠTĚTE S NÁMI V OSMISMĚRCE

K	P	T	U	Ž	R	A
N	R	U	A	Á	K	U
I	Z	B	T	U	D	T
H	K	A	R	N	Ř	O
A	R	I	N	I	E	N
Y	K	M	R	A	K	Y

Slova, která máte najít v osmisměrce:

tuž, kniha, auto, žabka, tuba, krb, krk, ruka, trn, tři, keř, mraky

Připravila Alina Malysh

HÁDANKY A HLAVOLAMY

POPLETENÁ JMÉNA:

Když se někdy zamění třeba jen jedno písmeno, jméno nebo příjmení je pak dočista spleteno.

Pokus se opravit následující popletená jména:

Plena = Alena
Branka=
Dáma =
Tenis =
Halena =
Vana =

A teď **popletená jména žáků z naší třídy 5. A:**

Zubana=
Macek =
Vojna =
Mazda =
Míza=
Kazilka=
Fitip=
Pětka=
Tuba=

Vymyslela Míša Hozmanová

NAJDI V NÁSLEDUJÍCÍCH VĚTÁCH JMÉNA:

Ty to máš doma lehké, tebe nenutí mýt nádobí.
Měla tam být váza, ale na polici nebyla.
Tobě tkalcovství nejde, že?
Tohle je ta čokoládka Milka?
Postavili si stan daleko od vody.
Hon za kopcem trval dlouho.

Připravila Zuzka Průchová

Úspěšní luštitelé mohou správné odpovědi poslat na adresu JŠ: ***jilovsky.skolak@seznam.cz***

PŘIŠEL ČAS ZIMNÍCH SPORTŮ

Po několika letech přišla i k nám zima, jak má být. My z Jílového většinou bruslíme za muzeem a lyžovat můžeme v Chotouni na svahu. Ti, co sáňkují a bobují, chodí většinou k „lavičce“ za hřiště. A ostatní, kteří nechodí bruslit ani sáňkovat, stavějí sněhuláky nebo se koulují kdekoliv, třeba jenom někde na zahradě. (baka)

TAKY RÁDI LYŽUJETE?

Já osobně lyžování zbožňuji. Líbí se mi, když sedím na vleku, který mě táhne nahoru na kopec a při večerním lyžování na osvětleném svahu pak poslouchám to ticho kolem... Je jen slyšet, jak lyžařům sviští lyže a výkřiky „pozor!“, „jeď!, „nepadej!“...

Mám moc ráda, když můžu jet rychle s kopce. Mému taťkovi se to sice moc nezdá, ale já se cítím bezpečně.

Jednu neděli před Vánocemi mě taťka vytáhl na běžky. Byla jsem trochu nervózní, protože jsem jízdu na běžkách ještě nikdy předtím nevyzkoušela, ani je nemám. Vypůjčila jsem si maminčiny. Jeli jsme přes pole ke skládce, tam s kopce dolů, znovu nahoru k lesíku a pak jsme to otočili domů. Tam na nás čekaly hranolky, a tak jsem si potvrdila, že za námahu musí přijít vždycky nějaká odměna. Pěkný výlet tedy skončil příjemně. **Alžběta Varyšová**

„Chodím po městě a dívám se“, tak nazval svou fotografii Filip Rabiňák z 5. A, člen fotokroužku při naší škole, který vede pan Pavel Borský. Filipův snímek najdete i na jiné stránce těchto novin. Tato jeho fotka zachytila těžkou techniku při opravě jílovských ulic.

POJĎTE S NÁMI NA KARNEVAL!

Jako každým rokem pořádá Občanské sdružení Dětem a naše ZŠ školní karneval. Ten letošní se bude konat v sobotu 21. února 2009. Všichni se už těšíme na bohatý program. Kromě diskotéky tu převádějí děti své kostýmy na molu, soutěží se o nejlepší masky, závodí ve skládání puzzlí, stavění komínů a podobně. Samozřejmě nechybí ani tombola s výhrami. Všechny zveme, přijďte se s námi pobavit.

Barbara Kahounová

„PŘESPOLÁCI“, SEZNAMTE SE...

Dokončení ze str. 2

Na chotouňském svahu je to vážně moc pěkné. I proto, že tu je pro nás levněji než na horách. A ty naše „hory za barákem“ jsou k nezaplacení. Víc vám o téhle sjezdovce nemusím říkat, všechno najdete na *www.vlekychotoun.cz*.

Turistům se okolí Jílového moc líbí. Když si dojdou na rozhlednu na Pepři, mají odtud celý náš kraj jako na dlani.

Neměla bych zapomenout ani na našeho pana starostu, jmenuje se Ladislav Čmelík. A zajímá vás, co si o něm myslím? Je hodný, protože se o naše město stará, a také ho obdivuji, že může stíhat dělat starostu, ale i trenéra na fotbale. **Aneta Cihlářová**

POZVÁNKA NA VÝLET

ZVEME VÁS NA JÍLOVSKOU ROZHLEDNU NA PEPŘI

Jílové u Prahy se může pochlubit před rokem otevřenou rozhlednou na Pepři. Kromě toho, že se z ní můžete podívat daleko do kraje, slouží jako vysílač pro mobilní sítě.

Z rozhledny je nádherná vyhlídka do širokého okolí a za přívětivého počasí můžeme v dáli zahlédnout i horu Říp. Na západní straně je vidět Praha a žižkovský televizní vysílač. Na severní straně máme jako na dlani naše krásné město Jílové u Prahy a na východě spatříme také historickou památku zámek Konopiště. Směrem na jih se rozprostírá nádherná posázavská krajina s kopci.

Anna Romanová

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky Základní školy Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ - Tereza Pešková 2. A, Marta Dupalová 3. B, Kamila Rybářová 5. A, Majda Odjožna 5. A, Michaela Hozmanová 5. A, Aneta Cihlářová 5. A, Bětka Varyšová 5. A, Anička Romanová 5. A, Zuzana Průchová 5. A, Marek Pešek 5. A, Bára Kahounová 5. B, Alina Malysh 7. A, Dominika Rybářová 7. A, Žaneta Rybářová 9. A; korektury Jaroslav Chlumecký, 8. B; vedoucí kroužku Jana Linhartová. Ročník I., vydání číslo 3/únor 2009, náklad 400 ks. www.zsjilove.cz